

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **AGRO Hybrálec, s.r.o.**, se sídlem Hybrálec 52, zast. Mgr. Petrem Pařilem, advokátem se sídlem Škárova 809/16, Brno, proti žalované: **Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a. s.**, se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8, proti rozhodnutí představenstva žalované ze dne 13. 8. 2024, č. j. S 0200094/04356/2022 – P, S-0200095/04357/2022 – P, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2025, č. j. 17 A 92/2024-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala dne 17. 1. 2022 dvě žádosti o podporu poskytovanou žalovanou v programu Zemědělec; tato podpora představuje dotaci části úroků z úvěru poskytnutého žadateli bankou. Výbor podpor žalované žádostem dne 9. 4. 2024 nevyhověl z důvodu nesplnění bodu A.4.3. spolu s bodem A.4.4. Pokynů pro poskytování podpor Podpůrným a garančním rolnickým a lesnickým fondem, a.s. v rámci programu Zemědělec, č. j. PGRLF, a.s. 123102/2019 (dále jen „Pokyny“). Čerpání úvěru totiž proběhlo na jiný účet žalobkyně (vedený v eurech), než ze kterého proběhla platba dodavateli (vedený v českých korunách).

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí Výboru podpor žalované námitky, o kterých rozhodlo představenstvo žalované výše nadepsaným rozhodnutím tak, že rozhodnutí Výboru podpor potvrdilo. Dle Pokynů je čerpání úvěru možné dvěma způsoby (na účet dodavatele nebo prostřednictvím banky, která čerpané prostředky sama ihned převede z účtu žadatele na účet dodavatele) tak, aby se zamezilo možnosti žadatele disponovat s úvěrovými prostředky a zajistilo se, že prostředky budou použity pouze v souladu s účelem úvěru. Žalobkyně ani jednu z možností nevyužila, a nesplnila tak podmínky

programu podpory. Jejímú výkladu, že čerpání úvěru je možné jen na účet žadatele, představenstvo žalované nepřisvědčilo.

[3] Proti rozhodnutí představenstva žalované se žalobkyně bránila žalobou, kterou městský soud zamítl nyní napadeným rozsudkem. Ztotožnil se s napadeným rozhodnutím, že Pokyny umožňují čerpání úvěru pouze dvěma konkrétními způsoby, přičemž v žádném z nich nemá příjemce možnost s čerpanými prostředky disponovat. Pouze na tuto nemožnost dispozice s prostředky poukazuje dovětek bodu A.4.4. Pokynů, kterého se žalobkyně dovolávala. Městský soud nepřisvědčil žalobkyni, že žalovaná na ni kladla podmínky nad rámec Pokynů, ani že ke splnění bodu A.4.4. Pokynů postačovalo, že se závěrečným příjemcem dotace stal dodavatel. Na závěru soudu nic nezměnila ani obrana žalobkyně, že účel úvěru byl naplněn, finanční prostředky jsou věcí zastupitelnou a že úvěr čerpala v eurech, ale dodavateli hradila v korunách. Bylo na žalobkyni, aby dostála podmínkám, se kterými se dopředu seznámila. Podmínky v Pokynech přitom městský soud neshledal svévolnými. Tvrzené potvrzení postupu žalobkyně konzultací se žalovanou žalobkyně nijak nespecifikovala ani nedoložila.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla výše označený rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě kterého požadovala napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatelka měla za to, že městský soud nesprávně posoudil otázku, zda bod A.4.4. Pokynů umožňuje čerpání úvěru na jeden účet žadatele a hrazení kupní ceny z jiného účtu žadatele. Nesouhlasila se závěry městského soudu stran výkladu bodu A.4.4. Pokynů. Měla za to, že splnila veškeré podmínky pro vyhovění jejím žádostem. Souhlasila, že hlavním cílem podmínek programu je zajištění, že prostředky úvěru budou skutečně použity k dosažení účelu úvěru, tj. k financování kupní smlouvy. Tohoto účelu však bylo dosaženo. Stěžovatelka pouze čerpala úvěr v eurech, naopak úhrada dodavateli měla proběhnout v českých korunách. Zopakovala, že finanční prostředky jsou zastupitelnou věcí.

[6] Dle stěžovatelky plynou z textu bodu A.4.4. Pokynů jen dvě podmínky – čerpání úvěru je podmíněno předložením daňových dokladů nebo kupních smluv a je možné jen ve prospěch běžných účtů příslušných subjektů, což je myšleno tak, že závěrečným příjemcem prostředků je dodavatel. Bod A.4.4. Pokynů nelze vykládat tak, že prostředky je možné čerpat výhradně buď rovnou na účet dodavatele, nebo s příkazem žadatele podaným bance, aby hradila na účet příjemce a ihned dále na účet dodavatele. Upozornila na dovětek citovaného bodu Pokynů. Stěžovatelka zopakovala, že podmínky Pokynů splnila, když oba účty byly její. Bod A.4.4. Pokynů nestanoví podmínku, že čerpání úvěru i platba dodavateli musí proběhnout v rámci jednoho účtu. Žalovaná tedy klade na stěžovatelku podmínky nad rámec Pokynů. Stěžovatelka namítla též rozpor se zásadou legitimního očekávání, neboť správnost jejího postupu byla potvrzena konzultací se žalovanou.

[7] Žalovaná ve svém vyjádření navrhla kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou. Popsala svou činnost a charakter poskytované podpory, jejímž právním základem jsou Pokyny Evropské unie ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovních

pokračování

oblastech na období 2014 až 2020. Nesouhlasila s kasační argumentací stěžovatelky a zopakovala výklad podmínek Pokynů předestřený v napadeném rozhodnutí i v rozsudku městského soudu s tím, že stěžovatelka ani jeden z možných způsobů čerpání úvěru nesplnila.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že stěžovatelka v kasační stížnosti jen obecně nesouhlasí se závěry městského soudu, ve zbytku (z větší části) přebírá argumentaci uplatněnou v žalobě, ke které se kasační soud vyjádří níže. Nicméně je zřejmé, že kasační stížnost směřuje proti rozsudku městského soudu, který se ztotožnil s výkladem Pokynů předestřeným žalovanou (jejím Výborem podpor a představenstvem) v napadených správních rozhodnutích, a stěžovatelka s tímto výkladem nadále nesouhlasí. Nejvyšší správní soud proto přistoupil k věcnému posouzení kasační stížnosti.

[11] Obecnost kasačních námitek nicméně ovlivňuje podrobnost tohoto posouzení ze strany kasačního soudu. Stěžovatelka je povinna uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí městského soudu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, odst. [140], nebo ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016-38, odst. [12]). Za situace, kdy stěžovatelka nepovažuje za potřebné vysvětlit, z jakých konkrétních důvodů považuje za mylné vypořádání svých žalobních námitek městským soudem, není nutné, aby zdejší soud jen opakoval úvahy městského soudu, pokud sám neshledá důvod se od nich odchýlit. Rozsah odůvodnění rozsudku proto odpovídá kvalitě podané kasační stížnosti (viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 115/2014-36, odst. [14]).

[12] Stěžovatelka namítá, že bod A.4.4. Pokynů umožňuje čerpání úvěru na jiný účet žadatele, než ze kterého proběhla platba dodavateli. Nesouhlasí s městským soudem, že čerpání úvěru je možné pouze dvěma konkrétními způsoby, a sice přímo na účet dodavatelů nebo prostřednictvím banky. Námitky nejsou důvodné.

[13] Podle bodu A.4.4. Pokynů *„Čerpání Úvěru je podmíněno předložením daňových dokladů (faktur) nebo kupních smluv (výjimečně lze akceptovat zálohové faktury - podrobnosti jsou uvedeny v bodě A. 4.4 Výkladového listu) a je možné jen ve prospěch běžných účtů příslušných subjektů, a to i takovým způsobem, že Příjemce podpory předloží Bance žádost o čerpání Úvěru zároveň s příkazem k převodu prostředků ze svého běžného účtu ve prospěch účtů příslušných subjektů. Na tomto základě Banka převádí úvěrové prostředky z úvěrového účtu Banky na běžný účet Příjemce podpory u Banky a následně, bez zbytečného odkladu, na běžné účty příslušných subjektů. Na základě tohoto postupu nemá Příjemce podpory s převedenými prostředky na běžném*

úctu možnost disponovat a tyto prostředky mohou být použity výhradně v souladu s účelem Úvěru.“

[14] Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem a žalovanou, že z citovaného bodu Pokynů plynou jen dva možné způsoby čerpání úvěru – přímo na účty příslušných subjektů, tj. dodavatelů, nebo na účty dodavatelů tak, že příjemce podpory předloží bance žádost o čerpání úvěru spolu s příkazem k převodu prostředků ze svého účtu ve prospěch účtu příslušných subjektů, tedy dodavatelů. „*Příslušným subjektem*“ přitom logicky nemůže být příjemce podpory, neboť v opačném případě by nedávalo smysl uvedení druhého možného způsobu čerpání úvěru – prostřednictvím banky z účtu příjemce podpory na účet příslušného subjektu.

[15] Jiný výklad by též odporoval požadavku v bodu A.4.3. Pokynů, dle kterého „*Příjemce Podpory zajistí, aby nedošlo k použití úvěrových prostředků, na které je poskytována Podpora, v rozporu s Podnikatelským záměrem, účelem Úvěru a s Pokyny Fondu, zvláště pak na úhradu finančního plnění, které bylo realizováno před registrací žádosti o Podporu*“, jakož i poslední větě bodu A.4.4. Pokynů, která zapovídá možnost příjemce podpory disponovat s úvěrovými prostředky. Obdobně nemá příjemce podpory možnost disponovat s úvěrovými prostředky čerpanými přímo na účet dodavatele. Pokud by totiž bylo možné čerpat úvěr přímo na účet příjemce podpory bez následného převedení bankou na účet dodavatele, nebylo by zajištěno, že úvěrové prostředky budou použity tak, jak přepokládají Pokyny.

[16] Dle kasačního soudu tedy městský soud i žalovaná vyložily Pokyny správně. Jak uvedl již městský soud v bodě 29. napadeného rozsudku, bod A.4.4. Pokynů upravuje dva zcela konkrétní způsoby čerpání úvěru, přičemž klade důraz na to, aby příjemce podpory neměl možnost s prostředky disponovat. Pokud stěžovatelka čerpala úvěr na svůj účet a z jiného svého účtu hradila příslušnému dodavateli, postupovala v rozporu s Pokyny a žalovaná jejím žádostem o podporu správně nevyhověla.

[17] Nejvyšší správní soud přitom nepřehlédl, že dle čl. 1 odst. 1.5 obou smluv o úvěru založených ve spise žalované měl poskytovatel úvěru, tj. banka, poskytnout finanční prostředky příjemci úvěru, tj. stěžovateli, *na účet dodavatele*, specifikovaného v čl. 1 odst. 1.4 obou smluv. Obdobně dle čl. 2 odst. 2.4 smluv o úvěru se poskytovatel úvěru zavázal poskytnout úvěr *na účet příslušného dodavatele*. Dodatky ke smlouvám o úvěru však tato znění smluv byla změněna tak, že poskytovatel úvěru poskytne finanční prostředky *na účet příjemce úvěru*. Stěžovatelka tedy původně měla čerpání úvěru nastavené v souladu s Pokyny.

[18] Co se týče dalších kasačních námitek stěžovatelky, Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož takové rozhodnutí vzešlo, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Z toho plyne, že aby byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě závěry krajského (městského) soudu. Z tohoto důvodu je také v kasačním řízení stanoveno povinné zastoupení advokátem, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, odst. [7]). V žádném případě nepostačuje, aby kasační stížnost toliko opakovala žalobní námítky.

pokračování

Kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského (městského) soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s. a bude jako nepřípustná odmítnuta dle § 104 odst. 4 s. ř. s. (srov. usnesení NSS č. j. 10 As 181/2019-63, odst. [12], nebo rozsudky NSS ze dne 15. 9. 2022, č. j. 1 As 76/2022-41, odst. [18], a ze dne 23. 6. 2023, č. j. 9 Afs 70/2023-73, odst. [36]). Takový postup opakovaně shledal ústavně konformním i Ústavní soud, např. v nález ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23, bodu 17. a v něm uvedených usneseních.

[19] Nejvyšší správní soud po porovnání textu kasační stížnosti se žalobou shledal, že se včetně formátování (zarovnání a zvýrazněného textu) až na drobné výjimky shodují. Konkrétně odůvodnění kasační stížnosti od str. 4 na č. l. 21 a násl. spisu Nejvyššího správního soudu (předtím stěžovatelka shrnuje dosavadní průběh řízení, závěry městského soudu a obecně s nimi nesouhlasí, což kasační soud vypořádal výše) v zásadě doslovně odpovídá vadám rozhodnutí žalované vymezeným od str. 4 žaloby na č. l. 2 a násl. spisu městského soudu. Jediné, co stěžovatelka v textu této části kasační argumentace změnila, bylo označení „Žalobce“ na „stěžovatel“, „Žalovaná“ nebo „Žalovaný“ na „Městský soud“, „soud“, popř. „PGRLF“ (zkratka názvu žalované), „Rozhodnutí“ (myšleno rozhodnutí žalované) na „rozsudek“ a odrážky v podobě pomlček na kolečka.

[20] Městský soud přitom žalobní argumentaci stěžovatelky zdůrazňující splnění účelu úvěru a kladení podmínek nad rámec Pokynů v napadeném rozsudku vypořádal. Reagoval též na námitku legitimního očekávání z důvodu konzultace se žalovanou s tím, že ji stěžovatelka nijak nekonkretizovala ani nedoložila. Stěžovatelce nic nebránilo proti těmto závěrům městského soudu kvalifikovaným způsobem brojit. Jelikož tak neučinila, Nejvyšší správní soud vyhodnotil tyto další kasační námitky jako nepřípustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť nijak konkrétně nepolemizují se závěry městského soudu, a blíže se jimi nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalované nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu